

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bivše kraljice Natalije iztiranje.

O ponedeljskih in včerajšnjih dogodkih, ki so skoro brez primere v zgodovini, dobili smo sedaj iz Belega grada podrobneje podatke. Dogodki, pri katerih vlada ni kazala niti prave objektivnosti, niti potrebne previdnosti, vršili so se tako:

V ponedeljek obiskal je Pasić kraljico in skušal pregovoriti jo, naj za malo časa ostavi Belograd, vlada jej jamči, da jej bode povratek svoboden. Natalija je to ponudbo odklonila in sklicevala se na ustavo, po kateri ima pravico, bivati v Srbiji. Vlada se je potem odločila, iztirati jo siloma. Ob 3. uri popoldne zastavile so se vse ulice, držače k Natalijinemu dvorcu, kakor tudi ceste na kolodvor. Načelnik policije šel je kraljico pozivljat, naj odpotuje prostovoljno. Natalija tega ni hotela. V kolodvorski ulici nabrala se je mej tem silna množica. Ob 1/2. uri uporabili so silo proti kraljici, katera je protestujé umaknila se iz svojih sob. Po načelnika odredbi stopila je z dvema damama v voz, ki jo je z močnim spremstvom imel odpeljati na nabrežje, kjer je čakal vladni parobrod „Deligrad“. Že pri odhodu iz dvorca hotelo je več mož ustaviti voz, spremstvo pa je potrebito cesto. Kričaje vrnila je množica za vozom in od vseh strani prihajale so nove jate, pozdravljat kraljico. Ko je voz približal se nabrežju, bila mu je cesta zastavljena po veliki množici. Poveljnik spremstva hotel je torej kreniti po drugem potu. Ko je množica to zapazila, pometala in zvelkla je žandarme s konj, kamenjala spremstvo, izpregla konje in z neizmernim krikom radosti peljala voz s kraljico v dvorec, okolu kate-rega se je nabrala ogromna množica. Vse mesto bilo je skrajno razburjeno. Ob 6. uri morala se je Natalija pokazati pri oknu. Naudušeni klici so zazorili, da jej ni bilo možno govoriti. Policija in žandarmi poskušali so brez uspeha prodreti do dvorca. Prišli so potem gardski konjiki in skušali izprazniti ulice. A množica umaknila se je samo do dvorca. Ko jo je konjikov poveljnik pozval, da naj se razide, rogali so se mu, a ko je odredil naskok z golim orožjem, letelo je kamenje s toliko silo na gardo, da se je morala umakniti. Veliko vojakov bilo je ranjenih. Mej umikanjem so konjiki dvakrat ustrelili. Množica je zopet začela metati kamenje a tudi stre-

ljati. Na obeh straneh več oseb mrtvih in ranjenih. Na to prišla je pehota in zastavila vse ceste k dvorcu. Množica se pa ni umaknila in čuli so se klici: „Dolje sa Ristićem! Dolje sa Pasićem!“

Ves večer imelo je vojaštvo in redarstvo mnogo posla, da so se izpraznile ulice in trgi, do novega krvavega spora pa ni prišlo, dasi je mesto imelo neko čudno lice in je bila srditost velika. Vlada je mej tem posvetovala se, kaj storiti in ukrenila je kraljico spraviti iz mesta ob jutranjem mraku. In res, včeraj zjutraj ob 1/2.5. uri morala je kraljica odjenjati sili in v spalni srajci in z labno odejo — ostaviti dvorec. Po ulicah, v katerih so vojaki delali špalir, odpeljali so jo siloma na kolodvor, od koder se je odpeljala v Zemun in ondu v „Hôtel Europa“ nastanila. Tjakaj bode se jej poslala vsa prtljaga in potem odpotovala bode v Rusijo. V Zemunu vsprejelo je prebivalstvo kraljico z živiočkici.

Tako so kraljico odpravili iz dežele, nikakor pa še ne posledic hibe, ki jo je vlada tem povodom napravila. V vsem omikanem svetu napravilo je tako postopanje najneugodnejši utis, v Srbiji vzbudilo pa silno razjarjenost. Zato je vlada poklicala vojake iz Baniškegabroda v mesto, da bi z njimi zabranila prihod naroda z dežele, kajti z dosedanjo posadko si ni upala več izhajati. Pri pouličnih bojih v ponedeljek vojaštvo ni igralo baš častne uloge. Mnoge konjike razorožila je množica, jako veliko je ranjenih, pri nekem oddelku ni niti prostaka niti častnika, ki bi ne bil ranjen.

Skoro ni vredno, baviti se s podrobnostmi pouličnih bojov, glavna stvar, glavna hiba je iztiranje kraljice. Na poslednje strani so splošne simpatije ne le krasnega, ampak tudi moškega spola. Postopalo se je proti njej nepotrebno brutalno, rabila so se sredstva, katera neso bila umestna, vlada stopila je v nasprotstvo z javnim mnenjem in kraljici Nataliji sama položila mučenic venec na lepo glavo. Mučeništvo, mučenice in mučeniki so državam vedno nevarni, in slab je državnik, kdor mučenike in mučenice ustvarja. Izvestno bode Natalija izven Srbije nevarnejši činitelj, nego bi bila v Belemgradu, in le želebi bi bilo, da bi kraljevina Srbija srečno prebolela tudi ta najnovejši eksperiment.

III. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“

dné 16. in 17. maja v Trstu.

Po vsej pravici smemo ponosni biti na početku — a le početku — organizacije našega narodnega učiteljstva, koji je izražen v „Zavezi slovenskih učiteljskih društev“. Čast našemu učiteljstvu, da je pogodilo veliko korist organizacije tako gledé na šolstvo naše, kakor tudi na pospeševanje stanovskih namenov. Kakor je bilo delovanje „Zaveze“ dosedaj uspešno, tako smo uverjeni — krasni zvršetek III. skupščine pričá nam to — da bode v bodoče še plodonosnejše. Dà, dà; mej našim učiteljstvom veje pravi duh — duh, ki se je sijajno manifestoval v zborovanju tem, o kojem mi je čast poročati. Opazujoč vrle te može vskliknili smo radostno: v vašem taboru je — zjedinjena Slovenija.

Kakor pa pri nas nobena stvar ne gre brez ovir, tako je imel direktorij „Zaveze“ tudi ob tej priliki svoje sitnosti. Redarstvo je namreč prvotno prepovedalo vse zborovanje in menda radi točke „O volilni pravici stalno nameščenih učiteljev in učiteljic na Kranjskem“. Toda energični in previdni predsednik „Zaveze“, gospod dr. Romih, posegel je osebno vmes ter dal na kompetentnem mestu potrebnih in primernih pojasnil, na kar je redarstvo brez ovinkov dovolilo ves vsporéd.

Že v soboto v jutro jeli so prihajati učitelji in učiteljice iz vseh krajev slovenske naše domovine: došli so sinovi in hčerke Slovenije iz Primorske, tužne Istre, Kranjske in Štajerske. Le tužni, pretužni Korotan ni bil zastopan, uzrokov menda ni treba navajati. Nemilo pa se je opažalo, da je bližnji okraj Vipavski poslal jednega samega zastopnika. Došlo je vseh okolu 240.

Neutrudni vsprejemni odbor preskrbel je izborno za stanovanja deloma po hôtelih, deloma po privatnih hišah Tržaških rodoljubov, ki so drage volje cenjenim gostom odprli gostoljubna svoja vrata. Čast in hvala dotičnim Tržaškim rodoljubom.

V soboto ob 11. uri dopoldne otvori predsednik „Zaveze“ dr. T. Romih upravnega odbora

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

Ono noč, ko je položila gospa Starbottle na blazino svojo zmučeno glavo, skušala je predstavljati si Karico v njeni mali postelji, in edno misel, da ju loči tako majhen prostor, utolaži jo neizrecno; ravno takrat sedela je Karica čisto zbujena v spalnici zavoda, lepi ustni uporno vzdigneni, premetujé zamišljena dolge uhance mej prsti, mej tem, ko je gospica Kati van Corlear, odeta v velik bel pokrivač, z razžarjenimi očmi in nosnicami orlovskega nosu, kateri je bil, kakor je rada povedala, v rodbini, pihajočimi srditosti, stala pri njej kakor razsrjen duh. Karica zaupala je ono noč svoje težnje gospici Kati in ta ekscentrična osoba, mesto da bi jo prijateljski tolašila, razhudila se je nad nehvaležnostjo Karice in zagovarjala ovrgljive pravice gospe Starbottle. — „Če je polovica tega resnična, kar ste mi povedala, gospica, igrajo Vam

Vaša mati in njeni svetovalci Robinsoni neprijetno ulogo. Pogodbe, pri moji veri! tu gre ravno za pogodbe! Moja rodbina ima, nihče ne dvomi o tem, nekaj stoletij več kot Vi Tretheriki, a če bi moja rodbina z mano ravnala tako, kakor je z Vami ravnala Vaša, prepuščajoč me v nadlogo tujki in potem pregovarjati me, da obrnem hrbet najboljši prijateljici, poslala bi jo . . .“ — Gospica Kati van Corlear umolknila je in pokala s prsti z oblastnim obrazom, z divjim pogledom namenjenim spridenemu van Corlearu, katerega je menda iskala okolu dvorane.

— „Bah, Vi govorite tako, ker ste se zaljubili v tega gospoda Princa,“ deje Karica hladno.

Mis Kati bi jej kmalu planila na vrat. Ponosno je dvignila glavo, razpustila črne kite na jedno ramo, vrgla na drugo rob odeje kakor gubo obleke in postavila se pred neprevidnico, katera se je bila osmelila dotakniti se tako kočljive stvari. — „In kedaj bi bilo to, gospica? Kako zlo bi to bilo, na prvi bip razločiti plemenitega človeka? Kako zlo bi bilo to spoznati, da se ne najde mej tisoč ljudmi sličnik drug drugemu v tem gnezdu, kakor g. Harry Robinson, ni jednega izvirnega bitja, bitja neodvis-

nega, individuvelnega, kakor Vaš Prince? Lahko noč, gospica, in prosite Boga, da dopusti, da postane Prince Vaš v istini. Trudite se obdržati strto dušo, zahvalite nebo posebno, da Vam je poslal tako prijateljico, kakor je Kati van Corlear.“ — Komaj je bila ta tirada končana, že je prišla glavo Karice, poljubila jo silno na čelo in se vrgla na posteljo.

Drugi dan zdel se je dolg Jacku Princu. V globini svoje duše bil je prepričan, da Karica ne bode prišla in skrivati to prepričanje gospe Starbottle ni bilo nič manj kot lahko. Da bi jo zamotil, ponudil jej je peljati se na sprehod; ali bala se je preveč, da ne bi prišla Karica mej njeno odsotnostjo in potem bila je tako slaba! Čim bolj jo je opažal, tem bolj je spoznal, da bi taka iznenada kakor ta, katera jej skoro gotovo ne odide, zadoščala upihnuti se tisto malo življenja, kar ga je bilo v njej in jel si je očitati, domišljal si je istinito, prešedši v duhu ves sestanek s Karico, da je brezuspešnost njegovega pota samo krivda njegova. Z druge strani zaupala mu je g. Starbottle tako popolnem, da je to zaupanje omajalo vero Jackovo v lastno sodbo. Ko se je čutila dovolj močno, usedla

sejo, v kateri poroča o delovanju upravnega odbora v tekočem letu in o „Zavezinem“ glasilu „Popotniku“, koji se tiska v 900 iztisih.

V seji tej določili so se tudi poročevalci za delegacijo. Seja delegatov pričela se je ob 1. uri popoldne in je trajala do 2¹/₃ ure. Delegatov — po številu 199 — zbralo se je nad 150. Pozdravil jih je predsednik dr. Romih ter poročal potem o delovanju upravnega odbora; tajnik g. Slanc je pa poročal o delovanju posamičnih društev, v „Zavezi“ zastopanih. Po poročilu blagajnikovem in računskih preglednikov je g. predsednik poročal o društvenem glasilu. Za IV. skupščino določili so se binkoštni prazniki kot najprimernejši čas in ravno tako so se imenovali ocenjevalci že lansko leto izbrani. Glede praznovanja 300letnice A. Komenškega sklenila je delegacija odstopiti to točko upravnemu odboru, koji naj — če le mogoče — spoji slavnost to s slavnostjo v 30letni spomin našega pedagoga A. M. Slomškega. Delegacija izvolila je isti upravni odbor in sicer z aklamacijo, toda z izjemo, da se je mesto učitelja g. Vrtovca izvolil g. K. Bogatec, učitelj v Ricmanjih.

Ob 8. uri zvečer bil je koncert v lepi Bergerjevi dvorani. Prostorna dvorana napolnila se je tako samim izbranim občinstvom, da je vladala v njej uprav tropična vročina, mnogo jih je pa moralo v vrtu ostati. Po tem soditi morajo gg. prireditelji povsem zadovoljni biti z materijalnim uspehom. Moralni uspeh je pa še sijajnejši. Vojaška godba zvršila je svojo zadačo precizno in izborno in nam je posebno ugajalo, da si je izbrala tudi nekatere slovanske skladbe. Pevcev, oziroma pevka nastopilo je do blizo 100. Ako pomislimo, da jih je bilo mej njimi mnogo, ki se do tega dne še nikdar niso videli, moramo reči, da je bil pevski zbor na vrhunci svoje zadače ter žel občo pohvalo. Pravo naudušenje pa je vzbudil Volaričev mešani zbor: „Pogovor z domom!“ Oduševljeno občinstvo ni odnehalo, dokler se ni g. skladatelj prikazal na odru. Videlo se je, kako čislajo gospôda učitelji svojega kolego-umetnika. Radost in naudušenje sta pa dosegla svoj vrhunec, ko sta se odpela „Naprej“ in cesarska pesem. Divna naša slovanska marseljeza elektrizuje vsikdar rodoljubna srca.

Po koncertu zbrala se je večina gostov v kavarni „Commercio“, kjer so ostali v prijateljskih pogovorih do pozno v noč. (Dalje prih.)

Slavnost blagoslovljenja zastave „Zagorskega Sokola“.

Prava tradicionalna deževna in pusta binkoštna nedelja je bila, ko se je imela vršiti krasna slavnost mladega a čilega in krepkega „Zagorskega Sokola“, blagoslovljenje prekrasne njegove zastave. Nekako tesno nam je bilo pri srci, ko smo se odpeljali v jutro iz Ljubljane, kajti vse je kazalo, da je malo upanja na lepo vreme, ki je prvi in poglaviti faktor pri tacih slavnostih. Kako veselo smo bili torej iznenadeni, ko pridemo v Litijo in je kar vse vrvelo na kolodvoru domoljubnih Litijanov in Št. Martinčanov in družih narodnjakov iz okolice, ki so vsi hiteli, da pozdravijo „Zagorskega Sokola“. Bili sta obe požarni brambi iz Litije in iz Št. Mar-

se je k oknu, da bi ob jednem videla zavod in uhod v hotel. Mej tem delala je ona načrte za bodočnost, katero bi morala uživati na deželi, kajti hrepenela je po miru. Kmalu bi bila potem boljša, ona bila je že sedaj veliko manj bolna in njeno okrevanje napredovalo bi potem gotovo hitreje. Ko je tako govorila, poletal je Jack Prince napolu blazen po javnej dvorani, zahteval vina, katerega ni pil, prižgal smodko, katero je pozabljal kaditi, pričel razgovore, ne poslušavši odgovorov, s kratka, obnašal se je, kakor se obnaša moški spol navadno v odločilnih trenutkih. Koncem dneva je hudo snežilo in bril je strašen vihar. Z nočjo razteplo se je sneženo ivje po zraku. Nikdar ni plavala gospa Starbottle v tako mirnej sreči. Ko je Jack odvrlel njen naslonjač od okna k peči, razlagala mu je, kakor najpriprostejšo stvar, da Karica, skoro gotovo zadržana ves dan zaradi pouka, ne more priti stoprv zvečer. Nadalje preživela je del večera, da si je česala svoje lepe lase in se naličila, kolikor jej je dovolil njen tužen položaj. — „Mi ne smemo ostrašiti dekleta, Jack,“ dejala je, kakor da bi se izgovarjala. Povrnilo se jej je nekaj stare ko- ketnosti. (Dalje prih.)

tina, zadržaja v zastavo in mnogo domoljubnih dam iz imenovanih dveh krajev, katerih ni prestrašilo slabo vreme. Na Savi pozdravil nas je že grom topičev in kmalu smo bili v postaji Zagorje, kjer je goste pričakal „Zagorski Sokol“ v vrstah z godbo na čelu.

Starosta Zagorskega Sokola, Medved, pozdravil je došle goste s prav toplimi besedami, na kar je odgovoril podstarosta Ljubljanskega Sokola dr. Triller ter pozdravil Zagorskega Sokola. Kmalu potem pripeljal nam je Celjski lokalni vlak hrvatske in Celjske Sokole, katere je pozdravil podstarosta Zagorskega Sokola Weinberger, odzdravil pa je Zagrebškega Sokola vodja Hochman. Posebno razveselila nas je obila udeležba bratov Hrvatov, bilo jih je z biciklisti skupaj skoraj jednako Ljubljanskemu Sokolu. Za Celjskega Sokola odgovoril je dr. Treo. Pridružila sta se zastopnika Dolenjskega Sokola, v katerega imenu se je oglasil dr. Rozina. Stopili smo potem v vrste in z godbo na čelu in razvitima zastavama Ljubljanskega Sokola in Šent-Martinske požarne brambe korakali v trg. Bilo je pet sokolskih in dva gasilna društva, skupaj nad 200 mož v društvenih oblekah, za njimi pa na stotine gostov in domačega naroda. Res škoda, da je vreme bilo tako neugodno, kajti dolina Zogorska je zares lepa in bi bil sprevod še bolj krasen, da nam je nebo bilo malo mileje.

Pri vходу v vas pozdravile so domoljubne gospodične Zagorske in dekleta iz okolice Sokole s šopki in cveticami v imenu njih pa je govorila gospodična Müllerjeva, kateri je odzdravil v imenu pozdravljenih društev in gostov odbornik Ljubljanskega Sokola Josip Noll. Marsikatera lepa in iskrena beseda domoljubna in spodbudilna bila je spregovorjena v vseh teh nazdravih in navdušeno vsprejeta. Pred hišo staroste Zagorskega Sokola ostavila so se potem društva ter deloma ostala tam deloma pa se razšla po drugih gostilnah, da se vsakdo malo okrepeča.

Ob 10. uri bila je peta maša in propoved. Cerkvenega opravila vdeležila so se vsa društva. Lepo je bilo videti v sredini velike in krasne cerkve zastavi društev in pa namešane Sokolske in gasilcev čvrste postave, okolu njih pa v obsežnih prostorih na stotine ljudstva.

Po končanem cerkvenem opravilu vršilo se je cerkveno blagoslovljenje zastave na prostem blizu cerkve, katero je opravil g. kapelan. Ko je bilo to prav na kratko in brez posebnega ceremonijela zvršeno, prenesla se je zakrita zastava na slavnostni oder, kjer se je vršilo pribijanje žrebličkcev. Prvega zabila je kumica gospa Medvedova, potem c. kr. okrajni glavar Litijski g. Gril, za njim gospodična Müllerjeva v imenu dam Zagorskih; starosta Ljubljanskega Sokola Hribar, rekši: Krepko dvigaj peroti svoje, mladi Sokol Zagorski; starosta Zagorskega Sokola Medved; za „Hrvatski Sokol“ Hochmana rekoč: Samo sloga Slavene spasiti može; podstarosta Ljubljanskega Sokola dr. Triller z dostavkom: Sebi v čast, Narodu v korist, ideji narodnosti v proslavo; starosta Celjskega Sokola rekoč: Edinost združi naj Sokole in vse Slovane; predsednik kluba biciklistov „Hrvatskega Sokola“ kličeč: Živila budna narodna svjest Slovanska; v imenu deželnih poslancev g. Luka Svetec rekoč: Bog živi Sokola Zagorskega, vse njegove prijatelje in podpornike; starosta „Dolenjskega Sokola“ dr. Rozina s pristavkom: Čim več Sokolskih društev tim trdneji bo obstanek slovenskega naroda, zatorej živi Sokol Zagorski! Dr. Jos. Vošnjak za družbo sv. Cirila in Metoda in za pisateljsko društvo; gospodična Korbarjeva za gospodične in dekleta iz Kisovca; gospodična Mandelnova za gospodične iz Toplic; gospodična Eibensteiner za gospodične in dekleta iz Podkrajja in Podkisojca; načelnik gosp. Tura za gasilno društvo Litijsko kličeč: Z društvenim pozdravom živio Sokol Zagorski; načelnik g. Adlešič za gasilno društvo Št. Martinsko z dostavkom: Naj bi se družila društva Sokolska in gasilna, vsi za jednega! Za pevsko društvo Št. Martinsko g. Rus kličeč: Bog živi vsa slovanska društva; za občino Zagorsko gosp. Weinberger, rekoč: Pribijem ga in upam, da bo dobro držal. S tem je bilo završeno zabijanje žrebličkcev. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. maja.

Iz državnega zbora.

Danes potekle so kratke binkoštno počitnice in zopet se snide poslaniška zbornica. Najpoglavit-

nej predmet tekočega zasedanja bode rešitev budgeta. Provizoričnemu budgету poteče doba koncem junija meseca, in če se ne bode ta rok podaljšal, mora biti do tčas debata o budgету že končana. Da bi delo ne zaostalo, se je rodila v poslaniških krogih misel, da bi se takoj pričelo z generalno debato, še predno je poročilo gotovo v vseh podrobnostih, kajti v generalni debati se gre itak le za notranji politični položaj brez ozira na številke. Vender se o tej zadevi do zdaj še ni ukrenilo nič konkretnega.

Češka akademija znanosti.

Z akademijo znanostij, o katere slovesnem otvorenju smo poročali na kratko včeraj, pridobil je narod češki zopet zavod, ki bode blagodejno uplival na razvoj znanostij in leposlovja in bode krepka podpora domači slovanski umetnosti. Naj bi na polji umetnosti se složni zjediniли vsi sinovi jedne majke, katere začasno loči v dva tabora politična borba, saj je konečno vsem v prvi vrsti na srci le napredek naroda in narodne umetnosti, katero gojiti bode naloga akademije.

Uradniške premembe v Črnovcih.

Izenada bilo je upokojenih več višjih uradnikov pri finančni direkciji v Črnovcih in pozvani koj na njih mesto novi funkcionarji. Ko je novi finančni direktor, dvorni svetnik Weigl, vsprejel uradnike finančne direkcije, rekel je mej drugim tudi: „Znano vam je, gospoda, zakaj sem prišel sem in v kakih razmerah sem prevzel vodstvo. Jaz sovražim korupcijo“. S temi besedami, če se obistinijo, razjasnen bi bil položaj.

Vnanje države.

Kraljica Natalija.

Po krvavih dogodkih, katerim je dalo povod iztiranje kraljice Natalije, se nam zdi važno, da objavimo tudi mi uradno objavo, ki so jo priobčili vsi srbski listi. Ta izjava oporeka popolnoma istinitosti vesti, ki so jo prinesele „Male novine“, da je namreč ruski car se izjavil, da upa, da bode kraljica prostovoljno zapustila Srbijo in da bi on v nasprotnem slučaju odsvetoval silo. Vsa ta vest je popolnoma izmišljena. Tudi brez te izjave bi vsak lahko sam sodil po zadnjih dogodkih, da nikakor ni mogla biti istinita. „Grazdanin“ svaril je sicer še te dni pred tem, da se rabi sila proti kraljici, ker bi to bilo preziranje Rusije, pa brez uspeha.

Zadnja papeževa encyklika

ne imenuje se kakor navadno po prvih besedah (v tem slučaju: Rerum novarum), nego ima poseben naslov „De conditione opificum“. Na 52 straneh razpravlja socialno vprašanje ter se je o binkoštih razdelila mej kardinalski kolegij.

Petindvajsetletnica rumunskega kralja.

V petek bode se slavila petindvajsetletnica rumunskega kralja Karola, za katero se že delajo priprave. Slavnosti, katerih se bodo udeleževale vse stranke, trajale bodo do ponedeljka. Kot zastopnik nemškega cesarja je že došel princ Viljelm Hohenzollernski. Kralj Karol odločil je v proslavo petindvajsetletnice ustanoviti zavod za revne dijake ter daroval v to svrhu veliko stavbišče in 200.000 frankov kot temeljni kapital. Zgradba vršila se bode na stroške kraljeve.

Židje v Rusiji.

Kakor poročajo „Moskovskija Vedomosti“, je ministerstvo notranjih zadev oblasti obvestilo v provincijah, da koj doženejo, koliko Židov živi na postavnih ali nepostavnih podlagi v ruskih mestih. Iste Žide, ki nemajo postavne pravice, morajo oblasti takoj odgnati na kraj, kamor pripadajo. Temu imamo le pristaviti, da so se Židi v mnogih krajih nastanili proti jasnim določbam postav, katere se zdaj izvršujejo.

V francoski zbornici

namerava boulangerjevec, poslanec Laur, predlagati, da se vsi članovi bankirske hiše Rothschildove iztirajo, ker so s tem, da so odklonili rusko posojilo, delali proti interesom Francije in v nevarnost postavili rusko-francosko prijateljstvo. Praktičnega uspeha ta predlog ne bode imel, a utegnilo bi se morda pri tej priliki govoriti o tej stvari, ki tako zanima vse in je nekako strah Evrope.

Italijanska kolonija v Afriki.

Kakor poroča Agencia Stefani iz Masave, je uložil tamošnji italijanski guverner svojo ostavko, ker ne odobruje najnovejših vojaških odredob, katerim je glavna namen hranjevat.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 15. maja.

(Konec.)

Poročevalec odbornik Hribar pravi, da njega, ako stavi predlog, naj se prošnja deželne odbora zavrne, in naj se ne poviša prispevek za zgradbo gledališča, nikakor ni vodil ozir na prostor in da je bil tudi on iz prva zato, da mestna blagajnica za zgradbo gledališča izplača 30.000 gld. Da se mu ne bode očitala kaka nedoslednost, hoče na kratko pojasniti, zakaj je on danes zoper prejšnji svoj namen. Poprej je mislil, da bodeta deželni zbor in mestni zbor, kadar bode šlo za napravo, deželi in mestu jednako koristno, delovala skupno in da bode

tudi deželni odbor tako ravnal. A varal se je. Deželni zbor in odbor, kadar gre za kako korist Ljubljane, zmirom veli: le plačaj mesto in to je tem čudneje, ker sedimo povsod skoro jedni in isti. In isti gospodje, kateri v deželnem zboru navalivajo Ljubljani plačila, isti gospodje potem vodijo volilno agitacijo proti nam, češ, da trosimo mestni denar. Da se ne bode stiskalo več tem gospodom v roke orožje o slabem gospodarstvu mestnega zbora, katerega so toliko uporabljali neopravičeno pri zadnjih volitvah, iz tega razloga je poročevalec nasvetoval, da se prošnja deželnega odbora odkloni. Svota 100.000 gld. pa tudi ni prevelika, ako se pomisli, da mora to deželno gledališče biti jedino zavetje vsej slovenski dramatik. Slovenci imajo le v kranjskem deželnem zboru večino, nanj se ozirajo vsi drugi razkosani člani slovenskega naroda, tedaj 100.000 gld. pač ni prevelika žrtev v interesu slovenskega naroda.

Pri glasovanju vsprejme se nasvet mestnega odbornika Ravniharja, da se dovoli za zgradbo gledališča 30.000 gld., torej 7500 gld. več. Ta svota se izplača v dveh rokih: 1. julija t. l. in 1. januarja 1892. — Predlog vsprejel se je z 12 glasovi proti 10.

Odbornik dr. Stare poroča v imenu stavbinskega odseka glede preložitve Tržaške ceste in navetuje, da mestna občina odstopi potrebno ozemlje stavbinski družbi, ki bode za preložitve dala 743□, od mesta in od erarja pa dobila le 493□ sežnjev. Predlog se vsprejme.

Odbornik Hraske poroča o zgradbi te ceste in kanala. Došli sta dve ponudbi: od stavbinskih podjetnikov Kneza in Zupančiča in od stavbinske družbe. Prva tvrdka zahteva brezpogojno 14.640 gld., stavbinska družba pa 13.570 gld. a s pogojem, ako bode treba vodo odpravljati, da se to posebno plača. Poročevalec nasvetuje, da se delo izroči kranjski stavbinski družbi toda z izrecnim pogojem, da se za odpravljanje vode nič ne plača. — Predlog se vsprejme.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča v imenu klavničnega ravnateljstva glede razširjenja upravnega poslojja klavničnega in male klavnice. Mala klavnica je res premajhna, kajti v gotovih časih zakolje se v isti 100 do 200 prasičev in ob takih prilikah je vedno zabavljanje in kreg. Zato naj bi se za četrtino razširila, da bode tolika, da bode zadoščala. — Troškov bode 8466 gld., kar se lahko dovoli, ker klavnica nosi po 5%. A tudi upravno poslojje je dosti premajhno. Da bodeta imela klavnični vodja v prvem nadstropji, drugi živinozdravnik v pritličji vsak vsaj po tri sobe, treba je nekoliko prezidati. Ob enem se bode lahko napravila soba za vratarja v klavnici, ki je jako potreben, da ne bodo zahajale v klavnico raznovrstne barabe, ki kradejo ne le kose mesa, nego so celo odgnali že živega prašiča in pa da bode vratar pobiral takoj vžitinske bolete, da se ne bode sleparilo s transitoboletami kakor doslej. Troški iznašali bi 2862 gld. skupno torej za obe poslojji 11 do 12.000 gld. Denar za zgradbo naj se vzame iz loterijskega posojila.

Odbornik Valentinčič ne ugovarja tem nasvetom, opozarja pa mestni zbor na to, naj bi se vendar že v klavnici uredila premestila in pokrila mestna tehtnica, na katero kmetsko ljudstvo nema nobenega zaupanja.

Odbornik Velkoverh se pridruži temu nasvetu a pokrili naj bi se le oni del tehtnice, kjer so uteži. Poročevalec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški ni načelno proti nasvetu a misli, naj bi se premeščanje tehtnice prepustilo klavničnemu ravnateljstvu, kar obvelja in potem vsprejmo se vsi predlogi.

Odbornik Klein utemeljuje svoj predlog o redu za skladišča drv in pravi, da se tožbe o kakovosti, o skladbi in meri drv, katera se privražajo v Ljubljansko mesto na prodaj, množe vedno silnejše. Ne da se tajiti, da so te tožbe popolnoma opravičene in prebivalci imajo gotovo pravico zahtevati, da se dotične prevare preprečijo, da se nadzorstvo v tem oziru izroči posebnim organom mestnega magistrata, ter da se za to izda poseben red, kakor ga ima že mnogo drugih mest, na pr. Zagreb, Celovec i. t. d. Tej opravičeni občni in silni želji prebivalcev Ljubljanskega mesta hotel sem ustreči ter sem v ta namen načrtal „Red“ za skladišča drv v Ljubljanskem stolnem mestu, katerega izročim slavnemu mestnemu zastopu z uljudno prošnjo, da ga izvoli v pretres in poročanje izročiti policijskemu odseku.

Predlog se vsprejme in potem seja ob 1/39. uri sklene.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je gasilnemu društvu v Mengši 50 gld.

— (Imenovanje.) Gosp. Karol Paraskovič, doslej oskrbnik v Stanislavu v Galiciji, imenovan je ravnateljem moške kaznilnice v Ljubljani.

— (Izpred sodišča.) Zaradi dogodkov pri zadnjih volitvah čutil se je g. Peterca žaljenega na svoji časti in tožil je g. Turka ml. zaradi razžaljenja časti. Gospoda Peterca dokazi bili so pa popolnoma jalovi in g. Turk bil je oproščen, iz česar se razvidi, kako lahkomišelnosti so klerikalci v svojih očitanih in svojem postopanju.

* (Miklošičeva oljnata slika) je razstavljena v umetniškem klubu (Künstler-Club) na Dunaji (I. Graben 10.). Slikal jo je naš rojak akademski slikar Roman Fekonja letos o novem letu. Tako je to najnovejša in po izreku Miklošiča samega „najboljša“ slika slavnega učenjaka. Roman Fekonja — rojen v Svetinjski župi sredi Ljutomerskih goric — je izredno nadarjen slovenski slikar posebno portretist, ki je, dasi še le 24 let star, že naslikal čez 250 portretov z olovko, kredo oljnatimi barvami in v pastelu! S tem opozarjamo naše na Dunaji živeče ali tje potujoče rojake, a tudi druge Slované, da si ogledajo razstavo umetniškega kluba in v nji živopisno lice preminolega največjega slavista.

— (Ogenj.) Danes zjutraj ob 1. uri začelo je goreti v Stoščah blizu Urbančkove gostilne. Ker je bil veter, bile so kmalu tri hiše v ognju in bi se bil še bolj razširil, da nesto prihiteli gasilni društvi iz Šiške in Št. Vida in rešili, kar se je še dalo. Pogorela sta tudi hlev in skedenj in del jednega kozolca. Kako je ogenj nastal, se ne vé. V imenu našega poročevalca, oziroma cele občine izreka se obema gasilnima društvoma, posebno pa gospodom načelnikom najtoplejša zahvala.

— (Nove orgle) dobi v kratkem farna cerkev v Rovtah, a naročene so na — Gorenjem Avstrijskem ali celo v Šleziji, in ne doma. Čudno, in čudno zlasti to, da baš duhovni predstojniki v nas tako radi podpirajo tujo obrt in umetnost, ko Slovenci vendar nismo več taki reveži v tej stroki! — O, kam gospod, gre Tvoja pot!

— (O nerodnosti na poštah) odgovarja naš poročevalec g. dopisniku „Z Notranjskega“ v 109. številu našega lista sledeče: Notica moja v 101. številu „Slov. Nar.“ obsegala je gola fakta. Ta so se pa tikala pošte K. na Gorenjskem, zatem Ljubljanske, in slednjič L.—ške na Notranjskem. Ako bodem naletel na katero ali več takih nerednostij — bodisi kjer koli, — vedel si bodem poiskati pot pritožbe do poštne direkcije, ki bode temu nedostatku brezdvomno rada odpomogla. Sicer naj pa vsakdo, ki ima čisto vest, kar mirno spi, ker brez povoda se itak nihče v javnem glasilu pritožiti ne more pa tudi ne sme; pa — mirna Bosna!

— (Iz Domžal) poslal nam je tamošnji poštar g. Vinko Januš ugovor proti našemu dopisu z dne 12. t. m. Gosp. Januš piše, da ni nikdar nobene zaupnice pisal, tudi županski kandidat neče biti, ker ima dela čez glavo in je itak že bil 10 let župan. Glede tega neče dalje odgovarjati, braniti pa mu je svojo čast kot poštar. Že 21 let posluje kot poštar, a ves ta čas še ni bil nikdar tožen zaradi najmanjše nepravilnosti. Poštne upraviteljstva nikakor ne zlorablja in izjavlja, da je vse neosnovano in neresnično, kar je pisal dopisnik. (Gospoda dopisnika pozivljemo, da se opraviči in razloži, zakaj je tako neresnično pisal. Uredn.)

— (Občni zbor „Slavjanske Čitalnice v Pulji“) bode v nedeljo 24. t. m. ob 4. popoldne v društvenih prostorih v Pulji. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika, 2. Poročilo dosedanega odbora, 3. Volitev novega odbora, 4. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi vse člane odbor „Slavjanske Čitalnice v Pulji“.

— (Toča), ki je v soboto popoldne padala mej dežjem po Notranjskem, kakor tudi po nekod na Dolenjskem, škodovala je obilo baš v cvetji nahajajočemu se sadnemu drevju.

— (Mrtvega našli) so ponedeljek zjutraj 43letnega žganjarja Janez Svetela, vulgo Škrnoba iz Št. Jurija pri Kranji. Popil je toliko žganja, da je smrt storila konec njegovemu malovrednemu življenju.

— (Opomin našim kmetovalcem.) Pomladi nadopolna doba bliža se počasi svojemu koncu in nastopilo bode za njo za človeka sploh, osobito pa za našega poljedelca, to je kmetskega gospodarja, dejal bi: usodepolne-poletje, za njim pa skrivnostna jesen. . . . Bliža se torej čas elementarnih nezdod, kakor pač so: ogenj vsled strele, toča, viharji in nalivi, na katere se marsikateri teh sicer zdaj srečnih — ne spomni, ipak v uri nesreče vije rokó ter kliče na pomoč vse, kar misli, da mu bode pomagati moglo ali ga rešilo! . . . Ko ga je nezdoda udarila z vsó silo, ter mu jela uničevati premakljivo ali nepremakljivo imetje, tedaj stoprav jame ga peči vest, očitaje mu lahkomišelnó brezbriznost! In ta vest je pravičen glas! — Kmetovalci, ne zamudite tedaj, — kdor še tega do zdaj ni storil, — zavarovati svojih poljskih pridelkov, — kajti ne ure ni trenutka ne veste, kedaj vas nesreča doleti; s par krajcarji, katere vam je kot obroke zavarovalne premije uplačevati, rešili si bodete vsaj škodo in polajšali boleost, kadar jednega ali družega tak udarec zadene, — brez zavarovanja pa nemata nikake odškodnine, dasiravno morda sicer ne gledate, li vržete baš teh par krajcarjev na levi ali desni — v vodo! Ne pristopajte pa k tujim židovskim, ampak domačim zavarovalnicam!

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico imela bode v Štebnji pri Maloščah na prvo nedeljo po binkoštih dne 24. maja 1891, ob 3. uri popoldne svoj shod s sledečim vsprejmem: 1.) Pozdrav načelnikov. 2.) Poučen govor o gospodarstvu in šoli. 3.) Svoji k svojim. (Prizor iz kmečkoga življenja. Spisal dr. Jož. Vošnjak.) 4.) Slučajnosti. 5.) Domača zabava. Iz Ljubljane počastil nas bode blag. gosp. dr. Jožef Vošnjak, kot zastopnik glavne družbe; obljubili so priti tudi Ljubljanski pevci, ki nas bodo zabavali s krasnim petjem umetnih pesnij, Loški in Šentlenartski pevci pa nas bodo razveseljevali z domačimi pesnimi. — Pričakovati je torej, da bode na tem shodu slišati veliko koristnega, lepega in veselega, zato se vabijo vsi udje, da pridejo na ta shod v velikem številu. Rodoljubni gostje od blizu in daleč so nam dobro došli. Načelnistvo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zemun 20. maja. Natalija se baje danes preko Turn-Severina in Galaca odpelje v Odeso. Mnogo obiskovalcev, večinoma dame s krasnimi šopki, došlo iz Belega grada. Pota do pristana s policaji zastavljena. Poslavljenje bilo jako ganljivo. Iz Belega grada došlo več deputacij z venci. Do 60 pri izgredih prizadetih srbskih velikošolcev ubežalo semkaj.

Belgrad 20. maja. Včeraj in danes vsi opozicijski listi konfiskovani. Železnični vlaki so se včeraj na mostu preiskavali, ker so se bali, da bode Natalija poskušala povrniti se.

Razne vesti.

* (Grof Fredro) poljski pisatelj, sin grofa Aleksandra Fredra, umrl je v Lvovu. Oba, oče in sin, sta bila dobro znana poljska gledališka pisatelja in sta spisala posebno mnogo veseliger, ki so znane deloma v prevodih na raznih gledališčih. Tudi na slovenskem odru predstavlja se so nekatere igre, posebno očeta Aleksandra, ki je umrl l. 1876. Sedaj umrl sin Janez Aleksander grof Fredro bil je rojen l. 1829 v Lvovu, udeležil se je ogerske ustaje, in je potem živel v prognanstvu v Parizu do l. 1857. Po amnestiji vrnil se je zopet v domovino.

* (Novo vseučilišče.) Po poročilih iz Gradca bode se tam po dovoljenji cesarjevem začelo v kratkem graditi glavno poslojje vseučilišča na stavbišči mej fizikalničnim in kemičnim inštitutom, po načrtih, katere je izdelal dotični odsek v ministerstvu notranjih zadev.

* (Sistirano društvo.) Policija na Dunaji je sistirala delovanje društva tiskarjev in črkolivcev, ker je prekoračilo svoj delokrog. Ta odredba je gotovo v tesni zvezi s štrajkom, ki se še nadaljuje.

* (Originalna nagrada.) Posestnik belarnice v Hajeku na Češkem pripeljal se je z 140 delavci svoje tovarne s posebnim vlakom v Prago, da obišče z njimi razstavo. S tem je nagradil svoje delavce zato, da so delali dan 1. maja.

* (Verdijeve ustanova.) Slavní italijanski glasbenik Verdi kupil je v Milanu pred Porta Magenta veliko zemljišče, na katerem misli postaviti dom za stare, onemogle umetnike po izgledu zavoda, kakor ga je svoje dni ustanovil Rossini v Passy-u poleg Pariza.

* (Nova iznajdba Edisonova.) Za razstavo v Chicagu pripravljiva in popolnjuje Edison neko novo svojo iznajdbo, ki bode presejala vse njegove dosedanje čudovitosti. Po njej se bodo videle na njegovem domu podobe pevcev in čuli njih glasovi, akopram bodo daleč stran, videlo se bode njih kretanje in celo barve njih kostumov.

* (Velike jesenske vaje,) ki se bodo letos vršile na Francoskem, bodo posebno zanimive zaradi tega, ker se bode pri tej priliki prvokrat poskusila Lebel-ova puška in pa brezdimni smodnik pri vajah veličnih vojniških oddelkov. Udeleževali se bodo štirje vojni korpi pod vrhovnim poveljništvom generala Saussier-a in čefa generalnega štaba generala Miribela. Ti štirje korpi razdelili se bodo v dve vojski, katerima bodeta zapovedovala generala Gallifet in Davout. Te jesenske vaje bodo največje, kar se jih je sploh kedaj vršilo na Francoskem.

* (Nezgode na morji.) V obližji otoka Quessant zadela sta vsled hude megle nemški parobrod „Friederich Krupp“ in angleški „Mentana“. Angleški parobrod se je potopil. Moštvo se je rešilo. — Pri „Punta de Europa“ v Gibraltarski soteski zadela je italijanski parobrod, ki je imel 800 izseljencev na krovu in vozil iz Neapolja v Novi Jork, z nekim angleškim parobrodom. Italijanski parobrod je bil poškodovan toliko, da se je moral pozvati telegrafično drug parobrod za daljno prevožno izseljencev. Druge nesreče ni bilo, poškodovan ni nihče.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrlj so v Ljubljani:

17. maja: Jožef Pavlovič, gostač, 45 let, utopljenec iz Ljubljanske vzdignjen pri Teronih.

19. maja: Ivan Klestil, konduktor, 45 let, Kolodvorske ulice št. 19, za jetiko. — Ivan Jenko, hišni posestnik, 74 let, Florijanske ulice št. 44, plučni emphysem. Ana Škerjanc, delavčeva hči, 10 mes. Mestni trg št. 10, oslabljanje. — Jurij Malavašič, delavec, 64 let, Kolodvorske ulice št. 27, jetika. — Janez Rožič, kajzarjev sin, 1 leto, Crna vas št. 13, Convulsiones.

V deželni bolnici:

18. maja: Janez Zrimšek, delavec, 38 let, plučnica.

Tujci:

19. maja:

Pri **Malléi**: Steiner, Glaser, Weber, Lautner, Malkner, Bechaker, Gellis, Vogel, Bruckner, Wolf s Dunaja. Kanž z družino iz Gradca. — Pl. Rocco, Zegner iz Trata. Seiz, Gross iz Gorice. — Hribar, Jugovic iz Zagreba. — Terpotic z družino iz Trbovelj.

Pri **Sternu**: Lichtenstern, dr. Pollaczek s soprogo, Hirschfeld z Dunaja. — Stern, Schlegel iz Gradca. — Whitehead z Reke. — Wolf iz Norimberka. — Papež, Jugovic s Krškega. — Eisler iz Velike Kaniže. — Rome iz Naklega. — Bauer s soprogo iz Monakovega. — Moline iz Tržiča.

Pri **avstrijskem cesarji**: Preysler iz Gradca. — Kos iz Slov. Bistrice. — Rosenthal iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru**: Hohl iz Pulja. — Partsc h iz Berolina.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. maja	7. zjutraj	735.7 mm.	11.0° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.0 mm.	16.6° C	m. zah.	jasno	
	9. zvečer	737.0 mm.	10.6° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 12.7°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.60	91.75
Srebrna renta	91.45	91.55
Zlata renta	110.65	110.65
5% marcna renta	102.20	102.40
Akcije narodne banke	994.—	997.—
Kreditne akcije	238.10	239.75
London	110.75	118.65
Srebro	—	—
Napol.	9.37	9.37
C. kr. cekini	5.56	5.57
Nemške marke	57.95	57.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183
Ogerska zlata renta 4%	104	10
Ogerska papirna renta 5%	100	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	156
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Notarski kandidat

s 3 1/2 letno legalno prakso, več slovenskega in nemškega jezika, išče takoj službe. — Ponudbe pošljejo naj se blagovoljno knjigarni Klenreich v Gradcu na Štajerskem. (428)

Med. univ. D. J. KOPRIWA

mestni fizik (420—2)

stanuje in ordinuje od danes naprej na Mestnem trgu h. št. 17 II. nadstropje, čez hodnik.

Na najnovejši in najboljši način umetne (33—36)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preiskušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega zavoda. (175—22)

za isbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svebode v Ljubljani. (198—20)

za bolni želodec!

Gleichenberški Ivanov vrelec

(Gleichenberger Johannisbrunnen)

je najboljša in najčistejša kiselina, in je, zmešana z vinom ali sadnim sokom, (427—1)

== najizvrstnejša svežilna pijača, ==

Dobiva se v Ljubljani pri gg.: Peter Lassnik-u, Mihael Kastner-ju, F. S. Rojnik-u, v hotelih, restavracijah in gostilnah.

Glavna zaloga pri g. Henriku Billini v Ljubljani.

Zahvala in priporočilo.

Vsem svojim cenjenim gostom v moji dosednji gostilni „Pri Francelinu“ izrekam prisrčno zahvalo za mnogobrojni obisk ter istim, kakor sploh slavnemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel staroznano gostilnico

„Pri Tomelšku“

(all Lejzetu)

na sv. Jakopa trgu števil. 11.

Točil bodem pristna, dobra dolenska, hrvatska, črna istrska vina in Koslerjevo pivo, ter postregel z okusnimi jedili po nizki ceni. Za tujce, kateri hočejo prenočiti, pripravljene bodo za nizko ceno čedne postelje.

Za mnogobrojni obisk se spoštljivo priporoča

Franjo Rozman,

gostilničar.

(421—2)

Št. 968.

Natečaj.

(394—3)

V zmislu sklepa občinskega sveta z dne 27. aprila 1891 razpisuje se natečaj za mesto

občinskega zemljemerca

kojemu bode naloga izmeriti in preceniti občinska zemljišča v vseh župnijah, kjer se leta 1882. neso izmerila ali pa samo deloma, in to proti letni nagradi gld. 900.—

Prosilci imajo uložiti prošnje svoje pri podpisnem načelstvu do 15. junija 1891 ter dokazati sposobnost svojo za takšna opravila, svoje nauke, dosedanje prakso i. t. d.

Uradni jezik te občine je hrvatski.

Načelstvo občine Kastav

dne 8. maja 1891.

Za načelnika: Dukić I. r.

Oznanilo.

Občina Št. Peter na Notranjskem dobila je dovoljenje, da priredi na leto

štiri semnje

in sicer:

I. v dan 17. marca;

II. v ponedeljek po sv. Rešnjem telesu;

III. v dan 9. avgusta;

IV. v četrtek po Rožnovenčni nedelji.

Prvi semenj za živino in razno drugo blago bode letos v ponedeljek po sv. Rešnjem telesu, dne 1. junija.

K obili udeležbi vabi

občinsko oskrbnništvo,